

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 55.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

παλινοδία, ἄδεις, πότε μετάνοήσεις; ἀδελφίη καὶ τέννομα τῆ γήρας, ὅσῳ εἰρήνη ὄψετο τὸ γῆς ἐρεῖν, ὡς τοίνυ τῆ σώματος μὲν εἰς γῆν λοιπὸν ἀναλυθῆσιν, τῆς δὲ ψυχῆς ἐν τῇ ἀναστάσει μετὰ αὐτῆς πικροτάτας ὑποσησομένης πτωχίας διψᾷ γὰρ ἡ δίκη τοῖς κατὰ τῆς κατὰ φρονησάντων αὐτῆς κολάσεως. γινώσκουσιν εἰ γὰρ καὶ κερὸν ὄψετο ἔχεις αὐτῶν καὶ ποσῶν θεοεπιῦσαι πρᾶμα ἔλα, ἀλλ' οὐ γὰρ ἐμὴ κράσσει τῆ τοῦ πρῶτον ἐν τοῖς δεινοῖς ἐκείνοις ὄψετο μυστήριον.

Παύλῳ. 15.

Ὅμοι μὲν σε μὴ ἠπατήσασθαι, ἀλλ' οἴκομαι σοφῶσαι τὴν ἀληθειαν βέλῃσθαι εἰ δ' ὅπως ἀπατηθεὶς δὴμαρτες τῆς ἀληθείας, ματῶν παλινοδίαν ἔσονται γὰρ ἀδελφός ὁ σὸς ἀπὸ τῆς εὐλογίας εἰπὼν, ἀλλ' ἔπειρα σὺν σκητῆματός ἐγινώσκουσιν.

Τοῦ Δαροθέου πατρὸς. 15.

Εἰ καὶ ὄρμησεν ἐφ' ὑμᾶς ὁ ἀδελφός, ὡς ἀνέστη ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ ὄψετο σπουδαίως, ἀλοῖς δὲ, τῆς μὲν νίκης δὴμαρτες, ἰκέτες δὲ χῆμα ἀνέληφεν, ἀλλ' ὑμεῖς ἀδελφίη τὸν ὅτι τῆς ἰκέτης νόμον ἵνα καὶ βέλῃσθε ὑμῶν ἠνίκη, καὶ τὸ κλέος αἰοῖδμοι γένηται.

Ἰσιδώρῳ σχολαστικῷ. 15.

Σιωπῆς ἀληθῆς μετὰ σαφηνείας, ἔχει ἡ τῆς ἀποδείξεως παράληψις, ἀλλ' ἡ τῆς μὲν τῶν ὀφειμῶν συμβαλλομένων παύτησις, ὡς ὅτι γὰρ τὰ ἐξ ὅθεν ὑποθέσεως παύλοι πθέναι ἔπος ἀναγίγῃ, μὲν τ' ὄψετο σίτησιν ὄψετο λιμπάνειν, μὴ τοίνυ μὲν αὐτὸς, εἰ ἀγωνιστὴς καὶ ἀποδεικτικὸς ἐμπροσθίονος, αὐτῶν τὸ μῆκος ἀλλ' ἐκείνο σὺν πῶ, ὅτι σαφηνίσαι ἄλλως ἔχει

palinodiam canis, quādo tandem ad meliorem mentem redibis: Moneat te saltem senectutis vocabulū, quod ὄψετο τὸ γῆς ἐρεῖν, hoc est à terrā amore ductum est. Quamobrem ut corpore iam iamque in terram delapsuro, atque anima in resurrectione acerbissimas cum eo poenas subitura (vis enim illa vltrix eorum, à quibus contempta est, cruciatus γινώσκουσιν, respisce. Quāuis enim ad curanda tot vulnera haud satis temporis habeas, at hoc tamen non exiguum malis illis consolationem tibi afferre queat.

Paulo. 55.

Minimè quidem puto te deceptum fuisse, verum de industria facum veritati facere voluisse. Quòd si verè deceptus à veritate aberrasti, re cognita palinodiam canis. Tuus enim frater, honesta & rationi consentanea causa commemorata, ac non simulato prættextu, meliorem mentem induit.

Dorothei filii. 56.

Et si aduersarius vester impetum in vos fecit, tanquam per incursionem vos superaturus atque in potestatem redacturus esset, ipse autem captus ac profligatus, à victoria quidem excidit, supplicis autē spectiem atque habitum suscepit: at vos tamen lex de supplicibus lata commoueat. Sic enim & firmior vobis victoria, & luculentior gloria futura est.

Isidoro Scholastico. 57.

Vera breuitas cum perspicuitate coniuncta, non in argumentorum prætermissione, sed in earum rerum, quæ ad institutam materiam nihil opis conferunt, reiectione sita est. Ut enim ea, quæ ab orationis argumento aliena sunt, ponere superuacaneum est: ita etiam eorum, quæ ad ipsius confirmationem aliquid momenti afferunt, nihil omittere necesse est. Quocirca ne tu quoque, si in pugnacem, atque